



**Amt Rendsborger Sagen**

**Meyer, Gustav Friedrich**

**Rendsburg, 1925**

45. Fetthehn

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67985](#)

Dörp henbu't warn, „Lütjenwischstedt“ hebbt se dar to seggt.  
Na de Tied fünd dar noch mehr Hüser to kamen, un dat Dörp  
hett na de „Wischsted“ den Namen „Lütjenwestedt“ kregen.

43

### Barlohe.

Bi Nienborstel hett vör Tieden en Sloß stahn. In de Borg, so ward vertellt, hebbt se mal en Mann faß holn. Lange Tied hebbt se em dar sitten laten. Toletz awer is he er doch noch utknepen, un he is verreten un blotkopp un barbeent dar ankamen, wo nu Barlohe liggt. Wieder hett he ni kunnnt, dar is he lieg'n bleben, un se hebbt em dar funn. Dar schall, as de Lüd seggt, de Nam Barlohe von herkamen.

44

### Gribbohm.

In Gribbohm is vör Tieden en Tollsted un en Tollhom weß. Un do is dar mal in Nienbüttel en Peerd weglopen, dat löppt na Wacken to. Dar künnt se dat awer ni holn, dat is to wild weß, dat löppt wieder, na Gribbohm to. „Lat em man lopen,“ seggt se, „dar kümmt he jo vör den Bom!“ Un se hebbt dat Tier of richtig eers bi den Bom griepen kunnnt. Dar hett dat Dörp den Namen „Griep-Bom“ von kregen, — so vertellt de Lüd.

45

### Fetthehn.

In de slechen Tieden, as de Burstden en Piep Tabak wert weern, do hett mal en Bur sin Sted för en fett Hehn verköfft. Dar hett de Burstden den Namen „Fetthehn“ von kregen, un so heet se vondag noch.